

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

woensdag

mercredi

10-10-2001

10-10-2001

10:15 uur

10:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de verkiezing van de leden van de Adviesraad van de magistratuur" (nr. 5237)	1
<i>Sprekers: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Samengevoegde vragen van	3
- de heer Serge Van Overtveldt aan de minister van Justitie over "de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in het kader van het algemeen sociaal-economisch onderzoek" (nr. 5333)	3
- de heer Luc Paque aan de minister van Justitie over "de algemene socio-economische enquête" (nr. 5390)	3
<i>Sprekers: Serge Van Overtveldt, Luc Paque, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Samengevoegde interpellatie en vraag van	7
- de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "the Brussels Crime Watch Tour" (nr. 5318)	7
- de heer Olivier Maingain tot de minister van Justitie over "de steun van de minister van Justitie aan het initiatief Brussels crime watch" (nr. 939)	7
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Olivier Maingain, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het schrappen van de materie strafrecht voor de kennis vereist voor het vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage" (nr. 5280)	12
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het penitentiair verlof van Murat Kaplan" (nr. 5371)	16
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "een scenario eind 1997 om het X1-verhaal de wereld in te sturen en de commissie Dutroux te misleiden" (nr. 5372)	19
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	

SOMMAIRE

Question de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'élection des membres du Conseil consultatif de la magistrature" (n° 5237)	1
<i>Orateurs: Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Questions jointes de	3
- M. Serge Van Overtveldt au ministre de la Justice sur "la protection de la vie privée par l'enquête socio-économique générale" (n° 5333)	3
- M. Luc Paque au ministre de la Justice sur "l'enquête socio-économique générale 2001" (n° 5390)	3
<i>Orateurs: Serge Van Overtveldt, Luc Paque, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Interpellation et question jointes de	7
- M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur le "Brussels Crime Watch Tour" (n° 5318)	7
- M. Olivier Maingain au ministre de la Justice sur "le soutien du ministre de la Justice à l'organisation Brussels crime watch" (n° 939)	7
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Olivier Maingain, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la suppression de la matière relative au droit pénal dans le cadre du concours d'admission au stage judiciaire" (n° 5280)	13
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le congé pénitentiaire de Murat Kaplan" (n° 5371)	16
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le scénario élaboré fin 1997 visant à publier l'histoire de X1 et à mener la commission Dutroux sur une fausse piste" (n° 5372)	19
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE**COMMISSION DE LA JUSTICE**

van

du

WOENSDAG 10 OKTOBER 2001

MERCREDI 10 OCTOBRE 2001

10:15 uur

10:15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.32 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.
La séance est ouverte à 10.32 heures par M. Fred Erdman, président.

01 **Vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de verkiezing van de leden van de Adviesraad van de magistratuur" (nr. 5237)**

01 **Question de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'élection des membres du Conseil consultatif de la magistrature" (n° 5237)**

01.01 **Jo Vandeurzen** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal kort zijn in mijn vraagstelling. De vraag is eenvoudig en duidelijk. Destijds hebben wij in de Octopusakkoorden over een aantal nieuwe organen onderhandeld. Eén daarvan was de Adviesraad. Uit deze discussies weet ik dat men er in sommige landsgedeelten minder enthousiast over was dan in andere. Er werd toen een tekst opgemaakt die aangaf dat de eerste verkiezing moest worden georganiseerd door het Ministerie van Justitie. Met de wet van 13 maart 2001 zijn er een aantal aanpassingen aangebracht aan de wet om de verkiezingen toch te kunnen vergemakkelijken. Deze wet is op 30 maart 2001 in het Belgisch Staatsblad verschenen. Ook daar zijn een aantal versoepelingen in de categorieën in de bestaande basistekst ingebracht. Mijn vraag is wanneer de minister daadwerkelijk zal overgaan tot het nemen van het initiatief om tot de installatie van deze Adviesraad over te gaan.

01.01 **Jo Vandeurzen** (CD&V): Aux termes de la loi du 8 mars 1999, publiée le 30 mars 1999, il fallait organiser les élections des membres du Conseil consultatif de la magistrature en même temps que celles des membres du Conseil supérieur de la justice, qui fonctionne déjà. Mais les membres du Conseil consultatif n'ont pas encore été élus. Quand le ministre organisera-t-il ces élections et quand le Conseil consultatif sera-t-il opérationnel ?

01.02 **Minister Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Vandeurzen, het betrokken dossier wordt gekenmerkt door een cumulatie van verschillende problemen die er tot op heden voor gezorgd hebben dat de leden van de Adviesraad nog niet zijn kunnen worden verkozen. Ik som de vier problemen op die zich hebben voorgedaan.

Ten eerste, op 4 september 1999 werd de procedure voor de verkiezingen van de Adviesraad opgestart. Bij gebrek aan kandidaten moest deze geannuleerd worden. Op 4 november 1999, twee maanden later, is een nieuwe procedure tot verkiezing van de leden van de Adviesraad opgestart die opnieuw werd geannuleerd bij gebrek aan kandidaten. Om uit de impasse te geraken is het aangewezen om het koninklijk besluit van 13 juni 1999, dat de verkiezingsprocedure regelt, aan te passen. Een aanvullende oproep dient in de procedure en de termijnen te worden ingecalculleerd.

01.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Le retard accumulé a plusieurs causes. En 1999, la procédure relative à ces élections avait déjà dû être annulée à deux reprises faute de candidats. L'arrêté royal du 13 juin 1999 devra être adapté dans la mesure où il est nécessaire d'intégrer dans la procédure existante un appel aux candidats et des délais complémentaires.

En outre, la loi du 8 mars 1999 place les membres du parquet général près la Cour de Cassation dans une position quasi inéligible.

Ten tweede, ondertussen bleek dat de wet van 8 maart 1999 tot instelling van deze Adviesraad van de magistratuur de leden van het parket-generaal bij het Hof van Cassatie in een quasi onverkiesbare positie had geplaatst. De leden van het openbaar ministerie bij het Hof van Cassatie maken deel uit van het kiescollege van de hoven. Dat is artikel 3, 1, tweede lid, eerste streepje van de wet. De leden van het openbaar ministerie bij de hoven van beroep maken deel uit van het kiescollege van het openbaar ministerie waarin de parketmagistraten van het niveau van Eerste Aanleg zitten. Dat is artikel 3, 1, derde lid van de wet. Artikel 2, paragraaf 2, 2°, tweede streepje, van de wet bepaalt dat er twee verkozenen zullen zijn voor de leden van het openbaar ministerie bij de hoven, inclusief het Hof van Cassatie. Vermits het kiezersaantal van het kiescollege waartoe de leden van het parket-generaal bij het Hof van Cassatie behoren veel kleiner is dan datgene waartoe de leden van het openbaar ministerie bij de hoven van beroep behoren, zijn de magistraten van het openbaar ministerie bij het Hof van Cassatie de facto zo goed als onverkiesbaar.

Dat moest worden rechtgezet. U hebt terecht verwezen naar de wet van 13 maart 2001, die juist daaraan wil tegemoetkomen.

Ik kom tot het derde probleem. De wet van 13 maart 2001 tot wijziging van verschillende bepalingen met het oog op de oprichting van de algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank, creëert – zoals de titel het zelf zegt – een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank.

De rechters in de politierechtbank leunen blijkens de filosofie van deze wet veeleer aan bij de vrederechters en niet zozeer bij de rechtbanken van eerste aanleg. In dezelfde logica werd nog een aanpassing van de wet van 8 maart 1999 tot instelling van een adviesraad van de magistratuur noodzakelijk, aangezien deze wet uitging van rechters in de politierechtbank die deel uitmaken van het kiescollege van de rechtbanken.

De vierde en laatste moeilijkheid inzake de twee pogingen om de leden van de adviesraad te verkiezen, bracht nog een ander probleem aan het licht dat de geldigheid van de georganiseerde verkiezingen hypothekeerde. De wet van 8 maart 1999 bepaalde ook de verkiezing van de vertegenwoordigers van de lekenrechters. Ik citeer artikel 202, tweede en derde lid van het Gerechtelijk Wetboek, dat handelt over de rechters in sociale zaken, en artikel 204, dat betrekking heeft op de rechters in handelszaken: “De benoeming heeft plaats voor vijf jaar en kan na iedere termijn van vijf jaar verlengd worden. Zij dient in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd te worden voor de aanvang van het gerechtelijk verlof dat voorafgaat aan het gerechtelijk jaar waarin de rechters hun mandaat dienen aan te vangen of voort te zetten.” Concreet betekent dit dat de nieuwe of verlengde rechters en raadsheren in sociale zaken en de rechters in handelszaken uiterlijk op 30 juni, juist voor het nieuwe jaar aanbreekt, in het Belgisch Staatsblad dienen te staan.

Voor de aanstelling van rechters en raadsheren in sociale zaken is het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling het leidend departement. Wij moeten vaststellen dat de termijn van artikel 202 de facto compleet wordt genegeerd. Ik geef u een voorbeeld. Als het mandaat van de rechters in sociale zaken op 1 november 1999 verstrijkt, moeten de

Il faut y remédier. La loi du 13 mars 2001a permis de corriger le tir sur ce point.

Cette dernière loi a d'autre part institué une assemblée générale de juges de paix et de juges au tribunal de police. Ceux-ci sont en effet liés davantage aux juges de paix qu'à la première instance. Cela n'était pas clair dans la loi du 8 mars 1999.

Les deux premières procédures ont également montré qu'il existe un réel problème en ce qui concerne les juges sociaux et consulaires. C'est le département de l'Emploi et du Travail qui préside à la nomination de ces juges.

Les arrêtés royaux relatifs à leur nomination, dont l'entrée en vigueur était fixée au 1er novembre 1999, ont toutefois été pris tardivement. Il en résulte que la composition des listes de candidats et d'électeurs pour ces groupes pose toujours problème. C'est la raison pour laquelle il a été décidé de ne plus les intégrer au processus électoral. Cette décision s'est concrétisée le 13 mars 2001 par l'adaptation de la loi du 8 mars 1999 et de l'arrêté royal du 13 juin 1999 sur les procédures électorales.

De nouvelles élections pourront donc être organisées en 2002, de sorte que le Conseil consultatif puisse devenir opérationnel l'année prochaine.

nieuwe of verlengde rechters op 30 juni 1999 in het Belgisch Staatsblad staan. Wij stellen vast dat de betrokken koninklijke besluiten die uitwerking hebben met ingang van 1 november 1999 zeer laattijdig worden genomen. Nog dit jaar zijn rechters in sociale zaken aangewezen met terugwerkende kracht tot 1 november 1999. Dit betekent dat de samenstelling van de kieslijsten en de kandidatenlijsten voor deze groepen steeds problematisch is. Daarom is beslist om deze categorieën niet langer in het verkiezingsproces op te nemen. Dit vereist een aanpassing van de wet van 8 maart 1999 – wat in de wet van 13 maart 2001 is gebeurd – en een aanpassing van het koninklijk besluit van 13 juni 1999 dat de verkiezingsprocedure regelt.

Ik kom tot mijn besluit. De onvolkomenheden van de wet van 8 maart 1999 tot instelling van een adviesraad van de magistratuur zijn ondertussen bijgestuurd. De aanpassing van het koninklijk besluit van 13 juni 1999 dat de verkiezingsprocedure regelt, zal dit najaar worden afgerond. Nieuwe verkiezingen voor de adviesraad van de magistratuur kunnen dan voor het begin van volgend jaar in het vooruitzicht worden gesteld. Indien deze met goed gevolg kunnen worden afgerond, zal de adviesraad volgend jaar operationeel zijn. Dan zullen wij natuurlijk een voldoende aantal kandidaten moeten kunnen vinden, wat bij de twee vorige pogingen een probleem was.

Mijnheer de voorzitter, mijn enigszins omvangrijk antwoord situeert de vier problemen die wij moesten overwinnen. Daarom is er nog geen adviesraad.

01.03 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik maak graag een vergelijking met het leger. Als een milicien vroeger iets kon realiseren waarin nog nooit iemand was geslaagd, dan was dat knap. De installatie van de adviesraad dreigt zo'n dossier te worden. De inertie is zo groot en de hindernissen zijn zo talrijk, dat ik mij afvraag of men het ooit zal realiseren. Ik dank de minister voor zijn antwoord en ik zal uiteraard meekijken of het koninklijk besluit wordt aangepast en wij de verkiezingen volgend jaar kunnen houden.

Ik wil een algemene opmerking maken. Wij moeten oppassen dat de Hoge Raad bij de verdediging van de belangen van de magistratuur niet in een onmogelijke situatie terechtkomt waarbij hij allerlei adviezen moet geven over zaken die ook met het statuut hebben te maken. Om rolverwarring te vermijden zou het beter zijn om in een extern klankbord te voorzien dat als gesprekspartner van de Hoge Raad kan optreden.

Ik hoop met de minister dat hij de adviesraad volgend jaar op plechtige wijze kan installeren en dat het koninklijk besluit daarvoor dit jaar kan worden afgerond.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

02 Questions jointes de

- **M. Serge Van Overtveldt** au ministre de la Justice sur "la protection de la vie privée par l'enquête socio-économique générale" (n° 5333)

- **M. Luc Paque** au ministre de la Justice sur "l'enquête socio-économique générale 2001" (n° 5390)

02 Samengevoegde vragen van

- **de heer Serge Van Overtveldt** aan de minister van Justitie over "de bescherming van de persoonlijke

01.03 Jo Vandeurzen (CD&V): La situation risque de devenir désespérée. L'inertie est grande et les obstacles s'accumulent. Entre-temps, le Conseil supérieur rend des avis dans toute une série de domaines qui ne ressortissent pas véritablement à ses compétences, ce qui risque d'engendrer une certaine confusion au niveau desdites compétences. Comme le ministre, j'espère que le Conseil pourra être solennellement installé l'année prochaine.

levenssfeer in het kader van het algemeen sociaal-economisch onderzoek" (nr. 5333)

- de heer Luc Paque aan de minister van Justitie over "de algemene socio-economische enquête" (nr. 5390)

02.01 Serge Van Overtveldt (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la plupart des citoyens belges ont reçu, à partir du 29 septembre 2001, l'enquête socio-économique générale et devront y répondre obligatoirement et la renvoyer à l'Institut national des statistiques avant le 22 octobre par courrier ordinaire ou par internet. Toutefois, ce matin, j'ai entendu que le ministre des Affaires économiques, M. Charles Picqué, avait décidé de prolonger le délai pour le renvoi desdits documents.

Bien sûr, je ne remets nullement en cause le principe du recensement. Néanmoins, je conteste quelque peu la forme qui lui a été donnée en l'espèce.

Après avoir pris connaissance du contenu de cette enquête, je m'étonne de l'indiscrétion de certaines de ses questions telles que, par exemple: "Souffrez-vous d'une maladie ou d'un handicap de longue durée?", "Quels sont le nom et l'adresse de votre employeur?", "En quelle année vous êtes-vous marié pour la première fois?", "Combien d'heures par jour travaillez-vous habituellement?"... C'est là toute une série de questions qui demeurent, à mes yeux, surprenantes.

Bien que l'enquête repose sur une base légale, nous doutons principalement de sa conformité avec les règles relatives à la protection de la vie privée reconnues par notre Constitution. C'est pour cette raison que je vous interroge aujourd'hui, monsieur le ministre, et non votre collègue des Affaires économiques.

Aussi, monsieur le ministre, l'enquête socio-économique générale 2001 est-elle conforme à la loi sur la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel?

Selon l'article 5 de ladite loi, "les données collectées doivent être adéquates, pertinentes, non excessives par rapport aux finalités de l'enquête". Monsieur le ministre, pourriez-vous nous expliquer le rapport entre certaines questions de l'enquête et le but officiel de celle-ci - qui est, je le rappelle, de mener une politique de l'emploi et du logement et d'étudier la problématique de la mobilité? Ne pensez-vous qu'il serait opportun de donner aux citoyens une information correcte concernant la finalité de cette enquête?

En outre, si un numéro vert a bel et bien été mis en place, je vous invite, monsieur le ministre, à ne pas perdre votre temps à tenter de le former, car la ligne est en permanence occupée depuis le 25 septembre! Vous conviendrez aisément que cela est tout de même inquiétant.

Selon l'article 4 de la loi susmentionnée, les personnes concernées doivent "être informées de leur droit d'accéder aux données et de leur droit de demander la rectification de celles-ci".

Par ailleurs, selon l'article 7, "les données médicales ne peuvent être traitées que sous la surveillance et la responsabilité d'un médecin".

02.01 Serge Van Overtveldt (PRL FDF MCC): Wij zijn verbaasd over bepaalde vragen uit het algemeen sociaal-economisch onderzoek dat elke burger vóór 22 oktober 2001 of de nieuwe door de heer Picqué vastgestelde datum ingevuld moet terugsturen. Wij stellen niet het principe van de volkstelling ter discussie, maar wel de wijze waarop die gebeurt. Blijkbaar respecteert het onderzoek het privé-leven niet, hoewel dit gewaarborgd wordt door artikel 22 van de Grondwet voor de naleving waarvan u moet instaan.

Is het onderzoek in overeenstemming met de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer?

Hoe sluiten de vragen over gezondheid en over de identiteit van de werkgever aan bij het doel van het onderzoek?

Is het niet raadzaam het publiek beter te informeren over het doel van het onderzoek? Het groen nummer is nooit bereikbaar.

De burger moet de garantie krijgen dat de toegang tot de persoonsgegevens beschermd is en dat de medische gegevens alleen door een arts mogen worden gebruikt. Zijn die garanties er?

Waarborgt de wijze waarop de vragenlijsten worden teruggestuurd de vertrouwelijkheid van de gegevens?

Is het vermits nagelaten werd de commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te raadplegen, niet noodzakelijk deze dan toch op zijn minst bij de opneming van de vragenlijsten te betrekken?

Monsieur le ministre peut-il nous assurer que ces garanties ont été respectées et peut-il nous rassurer quant au respect de l'ensemble de cette loi par l'enquête?

Par ailleurs, le formulaire doit être renvoyé soit par La Poste soit via Internet. Ne pensez-vous pas que ce mode de transmission des informations ne permet pas d'apporter des garanties de sécurité concernant la confidentialité de ces données?

Enfin, nous nous étonnons de l'absence de consultation de la commission pour la Protection de la vie privée dans ce domaine. Bien que celle-ci ne soit pas obligatoire, ne pensez-vous pas qu'il aurait été préférable d'associer la commission à la réalisation de ce type d'enquête étroitement liée à la protection de la vie privée? A défaut de l'avoir consultée préalablement lors de la confection du questionnaire, il nous semble essentiel d'associer la commission pour la protection de la vie privée au dépouillement des formulaires et au traitement des données.

Voilà les questions que je souhaitais poser au ministre, monsieur le président.

02.02 Luc Paque (PSC): Monsieur le président, tout d'abord, je vous prie d'excuser mon retard, dû à la manifestation de la Sabena.

J'en viens à l'objet de mon intervention. Plusieurs de mes questions étant similaires à celles posées par notre collègue, je ne les reprendrai évidemment pas. Cependant, si elles portent également sur la confidentialité et le respect de la vie privée, monsieur le ministre, je m'interroge aussi de façon générale.

Tout d'abord, je constate que le nom figure expressément dans le formulaire. Il y a un code barre qui doit être la transcription en code barre du numéro de registre national sur ces fameux formulaires.

Dans le coin supérieur droit, je remarque un code à quatre chiffres qui, au vu des différents formulaires envoyés à ma famille, est différent pour chaque personne et dans le coin inférieur droit de ce formulaire figure aussi un code à dix chiffres qui est plus ou moins identique en fonction des personnes. Je me pose également des questions quant à l'utilité de tous ces chiffres. J'aurais souhaité savoir ce que signifient ces codes et en quoi on peut encore garantir la confidentialité de cette enquête dès lors que ce formulaire comprend quatre ou cinq codes différents ou informations concernant la personne qui remplit le formulaire.

Pour ce qui est du traitement de cette enquête, celui-ci est-il uniquement confié à l'INS? Selon la rumeur, une société privée aurait peut-être été chargée d'un premier traitement de ces questionnaires? Est-ce exact? Dans l'affirmative, pouvez-vous me donner davantage d'informations à ce sujet?

Notre collègue a également soulevé la question de l'avis et/ou de la participation de la commission pour la Protection de la vie privée à l'élaboration du questionnaire, participation qui aurait été quasi nulle. Ces derniers jours, j'ai pu apprendre par la presse que cette commission avait réagi et était intervenue auprès de votre collègue, le ministre Picqué. De quelle manière cette commission, si elle n'a pas

02.02 Luc Paque (PSC): Ik zal de vragen die collega Van Overtveldt gesteld heeft, niet nog een keer stellen.

Hoe confidentieel is een vragenlijst waarop de bevraagde geïdentificeerd wordt aan de hand van zijn naam en rijksregisternummer? Welke garanties heeft men op dat vlak? Wat betekenen de codes op de vragenlijst?

Klopt het dat voor de eerste verwerking van de vragenlijsten een particulier bedrijf werd aangezocht?

Wat vindt de commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van dit alles? In hoeverre werd die commissie betrokken bij de opstelling van de vragenlijst? Zal ze ook betrokken worden bij de verwerking van de ingevulde lijsten, en zo ja, op welke manier?

Wat is de relevantie van bepaalde vragen die in de privé-sfeer liggen, zoals de vraag (enkel voor vrouwen) naar de samenlevingsvorm, vragen over vertrek- en aankomsttijden in het kader van het woon-werkverkeer,

été associée à la préparation du questionnaire de l'enquête, sera-t-elle associée à son traitement?

Toute personne ayant reçu ce formulaire d'enquête s'est posé des questions quant aux informations demandées. Je pense, notamment, aux questions 5 et 6: "Combien d'enfants nés vivants avez-vous eus?" adressées aux femmes? Peut-être aurait-on pu demander aux hommes: "Combien d'enfants légitimes avez-vous eus?" Cela pourrait également servir à l'enquête. Autre question: "En quelle année vous êtes-vous mariée pour la première fois?" Je suppose qu'il n'est pas intéressant de savoir en quelle année les hommes se sont mariés. "En quelle année avez-vous vécu en couple, mariée ou non, pour la première fois?" Pourquoi ces questions s'adressent-elles aux femmes et non aux hommes? Je ne vois pas l'utilité de la question dès lors que l'on peut poser ce genre de questions dans des études sociologiques, mais de manière tout à fait anonyme.

Des questions sont également posées sur les horaires de départ et d'arrivée au travail, sur les trajets que les personnes effectuent quand elles se rendent au travail. On demande si elles passent au magasin, si elles vont conduire leurs enfants à l'école, etc. Je ne vois pas l'utilité de ces questions dans une telle enquête. On sait que les Belges sont relativement discrets sur leur vie privée et leur salaire. Aucune question n'est posée à propos du salaire mais je doute que toutes les questions reçoivent une réponse. Si tel est bien le cas, quelle est la pertinence des résultats obtenus?

Le **président**: Je crois que Bouddha a dit: "Il faut toujours s'interroger pour permettre un renouveau".

02.03 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, chers collègues, nous avons tous reçu le document dont vous parlez. Chaque Belge se pose certainement des questions au sujet de cette enquête socio-économique. Au risque de vous décevoir, je vous signale d'ores et déjà que la plupart de vos questions devraient s'adresser au ministre des Affaires économiques qui est seul compétent pour y répondre. Toutefois, je puis vous informer au sujet du volet qui me concerne, à savoir l'avis de la Commission chargée de la protection de la vie privée. La presse a déjà largement fait état de sa position. Cette commission dépend du ministre de la Justice sur les plans logistique et budgétaire. Mais pour le reste, le ministre de la Justice ne peut rien imposer à cette commission puisqu'il s'agit d'un organe indépendant, qui est d'ailleurs contrôlé par le Parlement.

De façon plus générale, je rappelle que la loi sur la protection de la vie privée régit le traitement des données à caractère personnel, en particulier les informations relatives à une personne physique identifiée ou identifiable. La Commission chargée de la protection de la vie privée est l'organe qui, en Belgique, contrôle le respect des principes inscrits dans la loi sur la vie privée, plus particulièrement aux articles 4 et 5. Ceux-ci énoncent les diverses obligations à respecter lors du traitement des données à caractère personnel. Il y est par exemple stipulé qu'elles doivent être traitées de manière loyale et licite, pour des finalités déterminées, explicites et légitimes. Sur ce point, la loi est très claire et ne laisse aucun doute.

Par ailleurs, la Commission chargée de la protection de la vie privée examine les plaintes des particuliers qui estiment que leur vie privée n'est pas respectée à cause d'un mauvais traitement des données à

over het af te leggen traject naar het werk en activiteiten buiten het beroepsleven ?

02.03 Minister Marc Verwilghen: Het merendeel van uw vragen zijn voor mijn collega van Economie bestemd.

De perscommentaren weerspiegelden het standpunt van de commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Ik signaleer dat de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor elke behandeling van gegevens met een persoonlijk karakter geldt. De commissie dient de naleving van die wet te waarborgen. Zij is onafhankelijk en kan de klachten van particulieren die menen schade te hebben geleden, onderzoeken en een bemiddeling of verzoening voorstellen. De commissie meldt de procureur des Konings ook de inbreuken die zij vaststelt.

Het is in deze toch de betrokken minister die de gepaste preventiemaatregelen dient te nemen. Ik weet niet of hij dat

caractère personnel les concernant. Si la plainte est recevable, la commission accomplit toute mission de médiation qu'elle juge utile. En l'absence d'une conciliation, la commission émet un avis sur le caractère fondé de la plainte qui pourra s'accompagner d'une recommandation à l'égard du responsable du traitement des données.

Sauf si la loi en dispose autrement, la commission dénonce au procureur du Roi les infractions dont elle a connaissance.

Voilà pour la structure générale. Quant à l'enquête socio-économique qui est en cours, j'estime qu'il appartenait au ministre des Affaires économiques de prendre toutes les mesures de prévention avant de lancer l'opération. Je suis incapable de vous dire si cela a été fait. Vous devriez interroger M. Picqué à ce sujet. Je constate qu'à présent, la commission s'est saisie de l'affaire, à la suite de plaintes émises par plusieurs citoyens. Je suppose qu'elle se prononcera à ce propos. En outre, le ministre compétent a pris contact avec cette commission. Cela suppose qu'il n'y a pas eu un contact préalable. J'ai également entendu ce matin à la radio que des mesures étaient exigées en ce qui concerne le traitement des dossiers. Mais je ne suis pas en mesure de vous donner plus d'informations à cet égard car cette question ne relève pas de mes compétences.

02.04 Serge Van Overtveldt (PRL FDF MCC): Monsieur le président, il ne me reste plus qu'à remercier le ministre Verwilghen pour le bon conseil qu'il me donne. Pour le volet général et tout ce qui ne fait pas partie de vos compétences, je vais donc interroger le ministre Picqué. Et sur le volet particulier de la protection de la vie privée, vous m'avez répondu de manière très claire.

02.05 Luc Paque (PSC): Monsieur le ministre, je vous remercie pour la réponse que vous nous avez apportée. Comme mon collègue, je ne manquerai pas d'interpeller le ministre Picqué à ce sujet.

Le fait que la commission se soit elle-même saisie du problème prouve bien qu'elle n'a pas été consultée a priori. Or, gouverner, c'est prévoir. Le ministre aurait dû faire cet exercice. Mais puisque cela ne relève pas de vos compétences, je poserai la question à votre collègue.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Samengevoegde interpellatie en vraag van

- de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "the Brussels Crime Watch Tour" (nr. 5318)

- de heer Olivier Maingain tot de minister van Justitie over "de steun van de minister van Justitie aan het initiatief Brussels crime watch" (nr. 939)

03 Interpellation et question jointes de

- M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur le "Brussels Crime Watch Tour" (n° 5318)

- M. Olivier Maingain au ministre de la Justice sur "le soutien du ministre de la Justice à l'organisation Brussels crime watch" (n° 939)

De **voorzitter**: De vraag van de heer Servais Verherstraeten wordt gesteld door de heer Tony Van Parys.

03.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de heer Verherstraeten die vandaag verontschuldigd is, heeft mij inderdaad verzocht zijn vraag betreffende een actueel onderwerp over te nemen.

deed.

Ik stel vast dat de commissie klacht heeft ingediend. Ik kan u niet meer informatie verstrekken zonder mijn bevoegdheden te buiten te gaan.

02.04 Serge Van Overtveldt (PRL FDF MCC): Ik zal mij dus tot minister Picqué wenden met mijn vragen waarop ik nog geen antwoord heb gekregen.

02.05 Luc Paque (PSC): Ook ik zal de minister van Economische Zaken vragen stellen.

De Commissie heeft het probleem dus naar zich toegetrokken. Had de minister die kwestie niet eerder kunnen aanpakken?

03.01 Tony Van Parys (CD&V): Depuis quelque temps, un «Crime Watch Tour» est organisé à

Sinds kort is er op initiatief van een aantal journalisten een vzw opgericht die een 'crime watch tour' in Brussel organiseert. Er worden daarbij eenentwintig plaatsen aangedaan die betrekking hebben op enkele ophefmakende zaken. Zo zal onder meer het huis worden bezocht waar de moord werd gepleegd waarvan Andras Pandy verdacht is en zullen elementen uit andere dossiers worden besproken. Bovendien zullen er informatiebrochures worden rondgedeeld.

Volgens de media geniet het initiatief de steun van de minister van Justitie. Er rijzen bijgevolg enkele vragen, des te meer omdat kort nadat het initiatief bekend werd gemaakt, de burgemeester van Brussel ertegen protest aantekende, wat hij ook publiekelijk heeft onderstreept. Welnu, collega Verherstraeten vraagt zich af wat eigenlijk de bedoeling is van het initiatief. Welke boodschap wordt daarmee uitgedragen? Op welke wijze wordt het initiatief inderdaad gesteund door het ministerie van Justitie en waarom? De boodschap heeft wellicht te maken met de eventuele steun van het ministerie.

Is het bezwaar van de burgemeester van Brussel terecht? Naar verluidt is er een onderhoud tussen de minister en de burgemeester georganiseerd om het probleem te bespreken. Wat is het resultaat daarvan? Heeft de minister door het protest van de burgemeester zijn houding tegenover het initiatief veranderd?

Tot daar de vragen van collega Verherstraeten.

03.02 Olivier Maingain (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur le ministre, fin du mois de septembre, tant la presse néerlandophone que la presse francophone ont largement fait état de l'initiative prise par trois journalistes judiciaires de la presse flamande qui proposent d'organiser une visite guidée avec quelque 21 étapes au cours desquelles ces auteurs annoncent qu'ils donneront une explication de la réalité de la délinquance et du fonctionnement de la justice à Bruxelles.

A lire la présentation faite par la presse, cela me semble être un mélange des genres assez invraisemblable, évoquant tantôt des affaires anciennes dont on ne voit pas quel est le prolongement actuel en ce qui concerne la criminalité comme, par exemple, l'enlèvement du ministre d'Etat Paul Vanden Boeynants en 1984, présentant une confusion entre un type de criminalité - le vol d'œuvres d'art - et un quartier très peu concerné par ce type de comportement délictueux - la rue Haute -, ou encore stigmatisant certaines catégories de la population, en évoquant les émeutes de jeunes dans certains quartiers de Bruxelles pour des faits qui n'ont pas toujours donné lieu à des poursuites pénales car il convenait avant tout de leur apporter une réponse politique dans un esprit de dialogue, d'ouverture et de tolérance. Bref, il s'agit d'un amalgame un peu douteux de situations différentes, sans rapport entre elles mais dont la seule unité de présentation au cours d'une balade menée au pas de charge aura pour effet de créer la plus grande confusion dans les esprits, de susciter des associations sans doute malveillantes et d'entraîner des jugements hâtifs.

Je pourrais relever que les organisateurs de ce projet présenté comme étant pédagogique - et le ministre de la Justice a voulu retenir

Bruxelles : les visiteurs sont emmenés dans 21 endroits qui ont été le théâtre d'affaires retentissantes. Le ministre Verwilghen soutient cette initiative par des moyens financiers et des brochures. Les bourgmestres bruxellois se sont immédiatement opposés à cette initiative qu'ils qualifient de morbide.

Dans quelle mesure la Justice participe-t-elle à ce projet? D'autres villes connaissent-elles le même phénomène? Une concertation avec les bourgmestres est-elle en cours? Quel est le but de l'initiative? Les critiques des bourgmestres sont-elles prises en considération?

03.02 Olivier Maingain (PRL FDF MCC): Eind september verschenen er zowel in de Franstalige als in de Vlaamse pers berichten over een voorstel van Vlaamse journalisten om rondritten te organiseren rond het thema "de criminaliteit en de werking van het gerecht te Brussel". Uit de hele opzet spreekt de wil om verschillende zaken op een nogal onwaarschijnlijke manier op één hoop te vegen en bepaalde bevolkingsgroepen te schandmerken. Dit is een dubieus initiatief dat erop gericht is verwarring te zaaien en mensen tot een ondoordachte oordeelvelling te verleiden.

Het verbaast me trouwens dat de organisatie van deze "educatieve trips" niet ook uitstapjes aanbiedt naar de plaatsen waar extreem-rechtse splintergroepjes in Brussel hun snode plannen beramen. Halt houden bij het voormalige benzinestation waar Patrick Derochette werkte is in mijn ogen een belediging van de

aussi ce qualificatif – ne proposent pas de visiter d'autres lieux. Je songe à des lieux où des personnes ont été victimes – tel que Jacques Georgin – de fanatiques de l'extrême droite et où des agressions ont été commises par des membres du Westland New Post. Tout cela serait assez révélateur d'un type de criminalité qu'il ne convient pas pour autant de généraliser et qui n'est pas propre à une ville. Je me garderais bien d'ailleurs de faire des amalgames entre une ville et une réalité criminelle.

En ce qui me concerne, cette initiative n'est pas du tout pédagogique. Elle ne privilégie d'ailleurs en rien le dialogue avec les acteurs de la justice et les responsables des services de police. Ce sont davantage des clichés et des approches assez réductrices. Je dirais même que la seule évocation, dans le cadre de ce projet, de l'affaire Loubna Benaïssa avec un arrêt à l'ex-station de service de Patrick Derochette me semble être une atteinte à la mémoire de cet enfant victime de la pire des perversités et à la volonté de ses parents de refuser toute exploitation par des tiers, à des fins étrangères à la recherche de la vérité, de ce drame qui a été vécu par tout le pays comme l'exigence d'une plus grande dignité humaine. Il y a là une forme de voyeurisme sur un lieu de souffrance qui aurait dû interpeller l'ancien président de la commission d'enquête parlementaire et susciter plutôt une protestation assez nette. Mais j'ai retenu que le ministre a déclaré avoir apporté uniquement un soutien « moral » - je dirais plutôt amoral et non immoral - à cette initiative.

Il y aurait bien des choses à dire sur la justice et les services de police à Bruxelles ou dans d'autres arrondissements judiciaires du pays. Si on devait prendre des initiatives pour expliquer aux citoyens le fonctionnement de la justice et des services de police, on pourrait rencontrer des magistrats, des avocats, des responsables d'institutions pénitentiaires, des assistants sociaux qui s'occupent de la réinsertion sociale des prévenus, bref, toute personne qui dirait peut-être quelles sont les difficultés vécues par les acteurs de la justice pour une justice respectueuse des droits des parties et de la défense, ainsi que de la personne humaine.

Il me semble donc que l'approche de ces trois journalistes est unilatérale et n'aurait d'ailleurs pas suscité d'autres réactions – en tout cas pas ici – si le ministre n'avait pas prêté à ce type d'initiative une certaine attention, voire une sympathie que je ne m'explique pas. En tout cas, je ne vois pas en quoi ce projet sert l'idéal de justice avec l'exigence de la nuance, du respect des droits des victimes, de la présomption d'innocence et du principe essentiel dans un Etat de droit qui veut que la justice pénale ne juge que des auteurs de délit identifiés et que les peines sont appréciées au regard des circonstances propres à chaque cause pénale.

Je crains que ce type d'initiative conduise plutôt à une déviance regrettable imputant des faits criminels à des catégories entières de population. On procède par généralisation abusive en stigmatisant un quartier, des catégories d'activités professionnelles ou sociales, bref toutes méthodes qui ne sont généralement pas le fait de gens ayant pour préoccupation de servir l'Etat de droit et la démocratie. On a vite fait de tomber alors dans les extrêmes et la formule détestable du "tous coupables".

En conséquence, monsieur le ministre, je tente de comprendre les

nagedachtenis van het slachtoffer van de tragische misdaad die daar gepleegd werd.

De minister heeft dat initiatief zijn steun toegezegd, steun die ik als immoreel zou bestempelen. Er zijn andere manieren om de mensen bewust te maken van de moeilijkheden waarmee de actoren van het gerechtelijk apparaat worden geconfronteerd.

Ik zie niet in hoe dat de justitie ten goede zou komen, temeer daar dat initiatief het rechtsbeginsel volgens hetwelk enkel welbepaalde en geïdentificeerde daders van misdrijven worden berecht, met voeten treedt. Men stigmatiseert hier geen daders van misdrijven, maar wel bepaalde bevolkingsgroepen.

Ik begrijp dan ook niet waarom u dat initiatief, dat geenszins de rechtstaat of de justitie ten goede komt, steunt.

motivations de votre appui à cette démarche. Je ne les cerne pas correctement. Sans doute, me direz-vous, mais il conviendrait davantage de se démarquer de cette initiative qui ne sert ni la justice, ni le débat démocratique.

03.03 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik begrijp dat er vragen worden gesteld over het initiatief. Dat behoort tot de bevoegdheden van het Parlement. Tegelijk stel ik een groot verschil vast tussen de vragen van de heer Verherstraeten verwoord door de heer Van Parys, en die van de heer Maingain.

De heer Maingain alsook de andere leden van de commissie voor de Justitie nodig ik alvast uit om, vooraleer mij over de tour vragen te stellen, die eens mee te maken. Het is buitengewoon gemakkelijk om als parlements lid een aantal beschouwingen ten beste te geven zonder te weten waarover het gaat.

Vous n'avez pas fait ce tour, monsieur Maingain. Si cela avait été le cas, vous ne poseriez pas ces questions aujourd'hui parce que votre appréciation aurait été différente. Même si, en ce moment encore, vous prenez des distances par rapport à l'initiative de ces journalistes.

Mijnheer de voorzitter, ik zal antwoorden op de verschillende vragen die mij werden gesteld, want dat vind ik noodzakelijk.

Ten eerste, de steun van het ministerie van Justitie bestond uit drie delen. Er was een eenmalige financiële bijdrage ten belope van 100.000 frank voor de lay-out en de drukkosten van de desbetreffende brochure. U zult, wanneer u die brochure leest, kunnen vaststellen wat het initiatief precies inhoudt. Daarin worden trouwens niet de zaak noch de plaats van de misdaad as such besproken, maar wel het procédé in algemene termen.

Bovendien wordt de brochure "Justitie in België" die werd uitgegeven door het ministerie van Justitie, ter beschikking gesteld. Daarin wordt een overzicht geschetst van wat justitie in België betekent.

Ten slotte werd er een overzichtlijst bezorgd van alle andere brochures die het departement Justitie uitgeeft, met onder andere de contactadressen voor het ministerie zelf en de diverse domeinen waarop de brochures betrekking hebben.

Deuxièmement, le projet a été mis sur pied après que ses initiateurs l'aient présenté à mes collaborateurs et à moi-même. La brochure a également été vérifiée par les magistrats de mon cabinet. La conférence de presse a eu lieu au palais de justice de Bruxelles avec le consentement du premier président de la cour d'appel, Mme Closset-Coppin.

Ten derde, het is niet de bedoeling gelijkaardige projecten in andere steden op het getouw te zetten. Brussel werd uitgekozen, omdat er een groot aantal processen heeft plaatsgevonden.

03.03 **Marc Verwilghen**, ministre:

U heeft niet aan die tour deelgenomen, mijnheer Maingain. Als u dat wel had gedaan, was uw beoordeling verschillend geweest en had u mij niet dezelfde vragen gesteld.

Le soutien du ministère de la Justice consiste avant tout à octroyer une subvention unique de 100.000 francs pour les coûts de mise en page et d'impression de la brochure, à fournir la brochure sur la Justice en Belgique et la liste des autres brochures publiées par le département.

Het project werd opgestart na eerst te zijn voorgelegd aan mijn medewerkers en mezelf. De brochure werd door de magistraten van mijn kabinet geverifieerd. De persconferentie vond wel degelijk plaats in het Justitiepaleis van Brussel met de instemming van de voorzitter van het hof van beroep.

Il n'existe pas de projets similaires dans d'autres villes. La région de Bruxelles a été choisie en raison

Er is geen overleg gepleegd met de burgemeesters, omdat daar voor de initiatiefnemers geen aanleiding toe was.

de l'importante concentration de sites.

Les auteurs de cette initiative n'ont pas estimé nécessaire d'organiser une concertation préalable avec les bourgmestres bruxellois.

Le but de ce tour consiste à expliquer à toute association qui le souhaite, mais surtout aux étudiants de 16 à 18 ans, les différentes formes de criminalité existantes et surtout la façon dont les autorités abordent cette criminalité par l'intermédiaire de la justice et de la police. Il faut préciser les mécanismes et les structures en place. Je pense par exemple au rôle du juge d'instruction, du parquet. Que signifie "détention", interner", etc.

Doel van die tour is de verenigingen en de jongeren aan te tonen hoe justitie en politie de diverse vormen van criminaliteit aanpakken en bijvoorbeeld de vragen betreffende de rol van een onderzoeksrechter te beantwoorden.

Ten zesde, de initiatiefnemers hebben mij gezegd dat ze altijd bereid zijn tot een gesprek met om het even wie. Wie deze toer wil maken, kan dat. Vorige week woensdag hebben de initiatiefnemers daarover een gesprek gehad met de kabinetschef van burgemeester Thielemans.

Les organisateurs sont ouverts au dialogue. En outre, ils invitent quiconque à effectuer la visite. La semaine passée, ils se sont entretenus avec le bourgmestre Thielemans.

L'entretien entre le chef de cabinet du bourgmestre Thielemans et les initiateurs a été qualifié d'utile. Il est clairement ressorti de cette réunion qu'il était hors de question que les autobus du "Brussels crime watch tour" ne soient pas tolérés sur le territoire bruxellois.

Het onderhoud tussen het kabinet van burgemeester Thielemans en de initiatiefnemers was nuttig. Er kan geen sprake van zijn dat de autobussen van *Brussels Crime Watch Tour* niet op het Brussels grondgebied zouden mogen rijden.

Ten slotte wil ik nog het volgende verklaren. Toen de eerste plannen van dit project mij werden toegelicht, had ik ook een groot aantal vragen. De betrokken journalisten hebben mij uitgelegd dat het absoluut niet hun bedoeling is om Brussel als hoofdstad van de misdaad te stigmatiseren. Uit hun brochure blijkt dat ze dat niet doen. Hun voornaamste drijfveer is om gedurende de tour de zaken in een ruimer kader te kunnen plaatsen. Dat is ook voor hen als journalisten binnen hun gewone bezigheden niet altijd mogelijk.

Le but poursuivi par les journalistes pendant le déroulement de "Brussels crime watch" est de resituer les événements dans un cadre plus large. Ils ne cherchent pas à stigmatiser Bruxelles en la présentant comme la capitale du crime. On peut d'ailleurs lire dans la brochure distribuée aux participants que tant qu'il y aura de la vie, il y aura des crimes. En outre, ce projet ne montre pas seulement les crimes, mais aussi et surtout la réaction qu'ils ont suscitée. C'est la raison pour laquelle ce projet est très intéressant et fait l'objet de commentaires laudatifs de la part des autres médias.

In de brochure staat een belangrijk citaat: "Zolang er leven is, zal er misdaad zijn." De misdaad zal nooit verdwijnen omdat ze van alle tijden is. De overheid kan en moet er wel alles aan doen om die misdaad zoveel mogelijk te beperken en te beheersen. Dit project toont niet alleen de misdaad aan, maar vooral de reactie die erop volgt. Daarom vind ik het project het proberen waard. De drie journalisten hebben ondertussen al van acht collega's uit de geschreven en de audiovisuele media steun gekregen. Ik denk niet dat zoveel journalisten zich zouden laten lenen voor een project dat misdaadstimulerend of –stigmatiserend werkt. Dat is hun taak niet.

Ik wens te eindigen met een citaat uit *Le Soir* van een journalist die de rondrit vorige week heeft meegemaakt.

"Durant plus d'une heure, la journaliste décrit l'appareil judiciaire et législatif. Une balade parfois intéressante, pas toujours passionnante, mais en tous cas sans détails morbides; ceux qui y viendraient pour

In een artikel dat hij aan het initiatief wijdde, schreef een journalist van *Le Soir* dat zijn

cela s'endormiraient après cinq minutes."

vrouwelijke collega ruim een uur lang uitlegt hoe het gerechtelijk apparaat in elkaar zit en de wetgevende macht functioneert. Hij vond het een interessante maar niet altijd even boeiende rondrit, waarbij alle morbide details worden geweerd, zodat degenen die daarop belust zijn al na vijf minuten zullen indommelen.

03.04 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, bij dergelijke initiatieven is de grootste zorg dat het pedagogische primeert op het sensationele. Het is altijd verleidelijk omdat in die dossiers de sensatie een attractiviteit met zich kan brengen die storend zou kunnen zijn. In de mate dat het pedagogische aspect primeert, levert het initiatief geen bezwaren op. Naar mijn aanvoelen moet zeker het respect voor slachtoffers en familie op de eerste plaats komen. Ik denk daarbij zeker aan het dossier-Loubna, dat wij samen heel intensief hebben beleefd. Die familie heeft op een bijzonder waardige wijze gereageerd. Zij zijn zelf altijd uit de belangstelling willen blijven. De verantwoordelijke mensen in de politiek en de journalistiek moeten erop toezien dat dezelfde waardigheid ook bij dergelijke initiatieven primeert. Ik heb geen gegevens dat het anders zou zijn. Ik heb de tour ook niet meegemaakt, maar ik wil de minister vragen dat hij erop toeziet dat daar alleszins rekening mee wordt gehouden.

03.04 Tony Van Parys (CD&V): L'aspect pédagogique doit certainement l'emporter sur le sensationnel. Dans ce cas, nous pouvons retirer nos objections. Le principal souci doit être le respect des victimes et de leur famille, certainement dans des affaires telles que celle de Loubna. Ceux qui ne désirent pas avoir l'attention des médias ont ce droit.

03.05 Olivier Maingain (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je découvrirai bien entendu le tour pour faire plaisir à M. le ministre, mais je continue à penser qu'on n'approche pas les problèmes de justice, de sécurité et du maintien de l'ordre par une sorte de balade en car, en 1 ou 2 heures, où on prétend traiter des sujets plus disparates les uns que les autres, surtout si en plus cela s'adresse à des jeunes. Pourquoi y a-t-il lieu de mêler, au cours de la même balade, les problèmes de la rue d'Aarschot, ceux du Petit Château, puis expliquer ce que sont les émeutes à Bruxelles? Comme si on avait vécu une période insurrectionnelle au milieu des années 1990! Je ne vois pas les liens qui unissent toutes ces affaires. Je conteste donc le principe même du rapprochement entre des situations qui doivent être distinguées, traitées séparément et qui méritent plus qu'une explication donnée dans un car, le temps d'une balade dans Bruxelles. Je trouve que le sens de la justice et de l'Etat de droit méritent de la nuance, de la précision et de la rigueur.

03.05 Olivier Maingain (PRL FDF MCC): Om de minister een plezier te doen wil ik zo'n tour wel eens meemaken, maar ik blijf erbij dat men de problemen van het gerecht niet veraanschouwelijkt door middel van een busrit langs de ramen van de Aarschotstraat, gevolgd door een ommetje naar het Klein Kasteeltje om het "probleem" aldaar uit de doeken te doen, alsof er tussen die twee lokaties een verband zou bestaan, waarna de onlusten in het Brussel van het midden van de jaren '90 geëvoceerd worden en de situatie geschilderd wordt alsof er een opstand uitgebroken was.

Ik betwist het principe zelf van die volstrekt ongepaste vergelijkingen. De grondtoon van ons gerecht en van de rechtsstaat stelt nuancering, precisie en rigorisme voorop.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het schrappen van de materie strafrecht voor de kennis vereist voor het vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage" (nr. 5280)

04 Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la suppression de la matière relative au droit pénal dans le cadre du concours d'admission au stage judiciaire" (n° 5280)

04.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze technische vraag inzake de aanwerving in de toekomst van jonge juristen voor het parket is, mijns inziens, belangrijk omdat ze betrekking heeft op het aanzienlijk probleem van het grote aantal vacatures bij de parketten.

Bij ministerieel besluit van 7 augustus 2001 hebt u de programma's van het examen beroepsbekwaamheid en van het vergelijkend examen tot de gerechtelijke stage bekrachtigd. Het valt me op dat het examenprogramma voor het vergelijkend examen tot de gerechtelijke stage dat, enerzijds, via de korte stage toegang moet geven tot het parket en, anderzijds, via de lange stage tot de zittende magistratuur bestaat uit een schriftelijke proef, in casu het schrijven van een commentaar bij een vonnis of een arrest. De commentaar moet gegeven worden, ik citeer, "vanuit het oogpunt van het burgerlijk en het gerechtelijk recht". Dit betekent dat de proef die toegang moet geven tot de magistratuur geen toetsing van de kennis het strafrecht bevat. Het komt erop neer dat men veeleer mensen gaat aantrekken die gespecialiseerd zijn in het burgerlijk recht en niet in het strafrecht. Dit zal onvermijdelijk tot gevolg hebben dat de deelnemers aan dit examen "civilisten" zullen zijn. Zij worden geduwd in de richting van de lange stage, in de richting van de zittende magistratuur, waardoor de toegang afgesloten wordt om jonge en bekwame mensen aan te trekken voor het parket. Dit lijkt me onbegrijpelijk te zijn. We zijn het er immers allemaal over eens dat de korte stage geactiveerd moet worden en dat jonge juristen moeten worden aangetrokken die gespecialiseerd zijn in het strafrecht en in het parket een loopbaan willen uitbouwen. Door het examen op deze manier te organiseren doet men de aantrekkingskracht voor het parket totaal teniet. Op deze manier dreigt een lichting voor het parket verloren te gaan. Ik begrijp het niet. De behoefte aan parketmagistraten is enorm. Heel wat vacatures blijven bestaan. Het vergelijkend examen tot de gerechtelijke stage dat de toegang tot het parket is, zal niet langer het strafrecht maar alleen het burgerlijk recht toetsen. Ik vrees dat alleen mensen die niet gespecialiseerd zijn in het strafrecht zich voor het examen zullen interesseren. Op die manier zullen we geen kandidaten vinden voor de openstaande plaatsen bij het parket. Ik herhaal dat ik noch de keuze van de Hoge Raad voor de Justitie noch de minister begrijp die het examenprogramma heeft bekrachtigd.

04.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, ik wil beklemtonen dat ik het geen goede zaak vind dat het strafrecht niet in het examenprogramma werd opgenomen. U zegt de keuze van de Hoge Raad voor de Justitie en mijn bekrachtiging niet te kunnen begrijpen. Ik wil de achtergronden uitleggen. U zult merken dat ik geen keuze had.

Artikel 259bis, 9, paragraaf 3 van het Gerechtelijk Wetboek handelt over de rol van de minister bij de examenprogramma's voor de magistratuur. Dit artikel stelt zeer duidelijk dat de enige taak van de minister de bekrachtiging of de niet-bekrachtiging is. Het is het een of het ander.

04.01 Tony Van Parys (CD&V): Le concours d'admission au stage judiciaire a été entériné par voie d'arrêté ministériel du 7 août 2001. La matière relative au droit pénal a été supprimée. Seuls subsistent encore le droit civil et le droit judiciaire dans le cadre de ce concours. Comment peut-on justifier cette mesure, compte tenu de l'énorme pénurie au niveau du personnel des parquets ?

04.02 Marc Verwilghen, ministre: La suppression du droit pénal en tant que matière d'examen me paraît être une très mauvaise décision. Je le dis sans ambages. Il faut savoir que c'est le Conseil supérieur qui établit le programme du concours. Ensuite, le ministre n'a plus qu'à entériner la procédure. La raison pour laquelle le Conseil supérieur a supprimé la matière d'examen relative au droit

Het examenprogramma wordt opgesteld door de Hoge Raad voor de Justitie. Ik gis nog steeds naar de reden waarom het strafrecht daar niet in werd opgenomen. De enige die daarover tekst en uitleg kan verschaffen is de Hoge Raad voor de Justitie zelf. U weet dat u nog steeds een controletaak hebt ten overstaan van de Hoge Raad.

Voor een goed begrip van wat er gebeurd is, moet ik u de achtergronden in detail schetsen. Ik zal dan ook een overzicht geven met een aantal datums. Op 12 juli 2001, in volle vakantieperiode voor het gerecht maar niet voor de politiek, stuurde de Hoge Raad voor de Justitie mij het examenprogramma voor de magistratuur 2001-2002 met het verzoek het te bekrachtigen en het bekend te maken in het Belgisch Staatsblad van 18 september 2001. Op die dag had de Hoge Raad voor de Justitie de oproep tot de kandidaten gepland. Dan kon op 1 december 2001 de schriftelijke proef van het examen beroepsbekwaamheid plaatsvinden. Dat was het startpunt. Concreet betekent dit dat de door de Hoge Raad uitgewerkte timing mij voor een voldongen feit heeft geplaatst. Een bekrachtigingsbesluit dient immers voor advies te worden voorgelegd aan de Raad van State. Gelet op het late tijdstip, was er geen Ministerraad meer die het advies van de Raad van State in één maand kon vragen. Hierdoor moest het advies van de Raad van State bij hoogdringendheid worden gevraagd, dus in drie dagen, dit met alle risico's van dien. Door de voorgestelde examenprogramma's zonder meer te bekrachtigen, kon de door de Hoge Raad voorziene timing worden aangehouden. Het was dus enigszins een kwestie van kiezen tussen pest en cholera.

Ik heb reeds gezegd dat ik het geen goede zaak vind dat het strafrecht is weggelaten. Gesteld echter dat ik om die reden zou hebben geweigerd het examenprogramma te bekrachtigen, dan zou dit betekend hebben dat ik de Hoge Raad voor de Justitie moest verzoeken om zijn standpunt terzake te herzien en de examenprogramma's dienovereenkomstig aan te passen. De Verenigde benoemings- en aanwijzingscommissie zou dan in volle vakantieperiode hebben moeten samenkomen om zich over die vraag te buigen. Intussen moest ik echter ook rekening houden met artikel 186bis van het gerechtelijk wetboek met betrekking tot de schorsing van de termijnen, dit juist op verzoek van de Hoge Raad om te beletten dat in volle vakantieperiode een algemene vergadering zou moeten worden samengeroepen. Men slaagt er dan immers niet in om genoeg mensen te mobiliseren om in aantal te zijn. In het beste geval zou de Verenigde benoemings- en aanwijzingscommissie zich eind augustus of begin september over die vraag hebben kunnen buigen. Stel dat ze bij haar standpunt bleef en ik vervolgens, om uit de impasse te raken, toch maar tot bekrachtiging zou zijn overgegaan, dan zou mijn optreden niet alleen een maat voor niets zijn geweest, daarenboven zouden er dan in 2001 geen magistratenexamens van start hebben kunnen gaan met alle gevolgen daaraan verbonden. Stel dat men instemde met mijn opmerking en besloot om het programma aan te passen, dan zou die aanpassing door de algemene vergadering moeten worden goedgekeurd. Er zou dan ten vroegste in oktober of november 2001 - wat erg optimistisch is aangezien ik intussen heb vastgesteld hoeveel tijd het vergt om de algemene vergadering bijeen te roepen - tot bekrachtiging kunnen worden overgegaan. Ook dit zou als gevolg hebben dat er geen magistratenexamens in 2001 zouden kunnen worden gehouden. Ik zat dus in beide situaties muurvast. De les die we daaruit moeten

pénal n'apparaît pas clairement. Sans mon accord, les examens ne pourraient pas avoir lieu cette année. Bref, on m'a pour ainsi dire placé le dos au mur.

Le calendrier imposé par le Conseil supérieur était en effet tel que je me suis trouvé devant le fait accompli : le programme du concours m'est parvenu le 12 juillet, en pléines vacances judiciaires, avec la demande de le faire publier, après l'avoir ratifié, au *Moniteur belge* le 18 septembre 2001, sachant que le Conseil supérieur avait programmé l'appel aux candidats avant cette date et qu'il avait fixé l'examen écrit au 1er décembre 2001.

En raison de ce calendrier, il fallait demander d'urgence l'avis du Conseil d'Etat avec tous les risques qui en découlent.

Je déplore que le droit pénal ait été retranché des matières du concours d'admission au stage judiciaire, mais si je n'avais pas entériné le programme d'examen pour ce motif, plus aucun examen n'aurait pu avoir lieu en 2001. En effet, les commissions mixtes de nomination et de désignation auraient alors dû se réunir en pleine période de vacances, ce qui n'aurait pas été possible en raison de la suspension des délais prévue à l'article 186bis du Code judiciaire. Elles n'auraient eu l'occasion de se pencher sur ce dossier que fin août ou début septembre. Que ce soit dans l'hypothèse où la commission serait restée sur sa position ou dans celle où le programme aurait été adapté, les examens n'auraient plus pu être organisés en 2001.

L'enseignement que nous en tirons est qu'une concertation devrait permettre d'éviter ce type de situations. En ma qualité de ministre, je n'avais pas le choix: je ne pouvais empêcher la tenue de ces examens. J'espère ne plus être placé devant ce genre de situations à l'avenir. En tout cas, je

trekken is dat er voorafgaand overleg zou moeten zijn om dit soort situaties te verhinderen. Er zijn mechanismen die daarvoor kunnen worden aangesproken. Ik meen dat het hier om een vergetelheid moet gaan. Als minister van Justitie had ik echter geen enkele andere keuze. Ik kon op geen enkele manier verantwoorden dat het examen dat gepland was voor december 2001 niet zou kunnen doorgaan, dit met alle daaraan verbonden gevolgen voor zowel de korte als de lange stage. Ik herhaal echter nogmaals dat het te betreuren blijft dat de kennis van het strafrecht niet in het pakket zit. Ik meen dat de Hoge Raad er alles aan zal doen om dit euvel in de kortst mogelijke tijd weg te werken. Tot daar de achtergronden die kunnen verklaren waarom ik deze houding heb aangenomen.

Dit is de achtergrond die misschien verklaart waarom ik deze houding heb aangenomen, maar wees ervan overtuigd "que ce n'était pas de tout coeur". Ik heb alleen indachtig de goede werking van justitie gemeend toch mijn goedkeuring en bekrachtiging te moeten geven, eigenlijk om erger te voorkomen.

04.03 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de minister, over één zaak zijn wij het alleszins eens, met name dat het geen goede zaak is dat de materie strafrecht werd weggelaten.

Dit is een enorm probleem en deze bekrachtiging had nooit mogen gebeuren, wetende met hoeveel vacatures de parketten worden geconfronteerd. De belangrijkste sluis tot toegang hiervoor is precies dat examen. Thans sluit men de penalisten uit, waardoor men een generatie jonge juristen zal verliezen. Maakten de consequenties hiervan het dan niet mogelijk om bij de Hoge Raad aan te dringen op een spoedige ontvangst van de examenprogramma's, te meer daar het toen reeds begin juli was en alles nog moest worden georganiseerd. Bovendien moest er slechts een kleine wijziging worden aangebracht aan de tekst van het ministerieel besluit. De passage "het opstellen van een beknopte samenvatting dit alles zowel vanuit het oogpunt van het burgerlijke recht als van het gerechtelijk recht" had moeten worden "...vanuit het burgerlijk recht, vanuit het strafrecht en vanuit het gerechtelijk recht". Hiermee was het probleem toch opgelost. Het ware toch de moeite waard geweest om daaromtrent de Hoge Raad aan te zetten tot meer spoed, zodat de minister de tijd had om het besluit te bekrachtigen, althans in een behoorlijke vorm.

Mijnheer de minister, u moet toch inzien wat de consequenties hiervan zullen zijn. Ik herhaal dat het een enorm probleem zal scheppen omdat wij een lichter jonge juristen zullen verliezen voor de vacatures bij de parketten. Dat kunnen wij ons niet veroorloven. Hoe zal men trouwens in de toekomst de vacatures bij het parket verklaren wanneer er een examen wordt georganiseerd waarvan gespecialiseerde juristen in het strafrecht worden uitgesloten?

De gevolgen hiervan zijn dermate erg dat er volgens mij geen enkele reden bestond om niet aan de Hoge Raad te zeggen dat de bekrachtiging van een dergelijk besluit onmogelijk was. Ik weet niet precies wanneer de laatste Ministerraad plaatsvond, maar wellicht was dat op het einde van de maand juli. Welnu, deze aangelegenheid was van die aard dat zij een dringende samenkomst rechtvaardigde. Dat ware wel de moeite waard geweest.

n'ai pas donné mon assentiment en étant animé d'une conviction absolue.

04.03 Tony Van Parys (CD&V): Dans ce dossier, nous sommes par conséquent d'accord sur le fond. J'estime que le ministre n'aurait jamais dû accorder sa sanction. C'est une levée entière de jeunes pénalistes qui seront perdus pour les parquets à la suite de cet arrêté ministériel. Cette situation est grave, tellement grave que le ministre n'aurait jamais dû se laisser influencer.

04.04 Minister **Marc Verwilghen**: Collega Van Parys, ik kan uw redenering best volgen en ik ben het volkomen met u eens dat de materie strafrecht moest blijven deel uitmaken van het vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage, maar ik vrees dat u de zaak te negatief voorstelt.

Artikel 259 hebben wij samen opgesteld, in uitvoering van het Octopusakkoord. Dat herinnert u zich wellicht. Welnu, wij - wie het ook is - moeten toegeven dat door alleen het woord bekrachtiging in de wet te behouden, de minister eigenlijk voor een voldongen feit kan worden geplaatst, zoals in het geval dat ons thans bezighoudt. Dat is een eerste vaststelling. Willen wij daaraan sleutelen, dan zal een en ander moeten worden rechtgezet. Wij zullen trouwens tot rechtzettingen moeten overgaan. Het voorontwerp is reeds klaar en het moet aan de ministerraad worden voorgelegd.

Voorts, mijnheer Van Parys, zal dit probleem geen weerslag hebben op een hele generatie juristen, maar slechts op een lichte generatie juristen. U mag de zaken dus niet te zwartgallig voorstellen in die zin dat met betrekking tot de nieuwe kandidaturen voor het examen, voldoende kandidaten zich inschrijven. Bovendien, wees ervan overtuigd dat degenen die deelnemen aan dit examen de intentie hebben te slagen. Ze nemen er niet uitsluitend aan deel met een specialisatiesyndroom. Dat is trouwens niet de opvatting die aan dit examen wordt voorbehouden. Zelfs rekening houdend met het onderscheid tussen de korte stage die vanzelfsprekend strafrechtelijk is georiënteerd en de lange stage die dat niet is, stel ik vaak vast dat zij die de lange stage afleggen nadien toch toegang zoeken tot het strafrecht en bij het parket terechtkomen, hoewel zij een meer burgerlijke of meer zetelgerichte opleiding genoten.

Het is goed dat u de aandacht vestigde op het knelpunt, met name artikel 259, 9°bis.

Wij moeten daar lessen uit durven trekken. Ik ben ervan overtuigd dat indien ik had beslist om niet tot bekrachtiging over te gaan, met het gewijzigde artikel 186 ondertussen, de Hoge Raad ongetwijfeld zich daarachter zou verschuilen. Zij heeft dat gevraagd omdat zij in de technische onmogelijkheid verkeert om van 15 juli tot 15 augustus een algemene vergadering te houden. Op dat ogenblik zou er geen lichting 2001 zijn geweest en dat zou nog slechter zijn geweest. Daarom heb ik gezegd dat ik de keuze had tussen de pest en de cholera, hoe slecht dat ook kan klinken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het penitentiair verlof van Murat Kaplan" (nr. 5371)

05 Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le congé pénitentiaire de Murat Kaplan" (n° 5371)

05.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik was verrast door het bericht in de pers dat de commissie voor de Voorwaardelijke Invrijheidstelling akte had genomen van een positief rapport van de diensten van het gevangeniswezen betreffende de persoon Murat Kaplan. Die zou ondertussen penitentiair verlof krijgen en zijn geplaatst in een zogenaamd semi-detentiesysteem.

04.04 **Marc Verwilghen**, ministre: Une conséquence de l'article 259 résultant des accords octopartites est que le ministre est parfois tenu d'accorder sa sanction contre sa propre volonté. Un travail de réparation s'annonce par conséquent.

M. Van Parys brosse toutefois un tableau trop sombre de la situation. Sans sanction, la situation aurait encore été plus délicate encore et il n'y aurait pas eu d'examen en 2001.

05.01 **Tony Van Parys** (CD&V): La semaine dernière, la commission des Libérations conditionnelles a pris acte d'un rapport pénitentiaire favorable. Après avoir été condamné à une

Met andere woorden, Murat Kaplan zou op dit ogenblik penitentiair verlof krijgen, naar ik vermoed in een systeem van halve vrijheid of semi-detentie, maar bovendien zou de administratie van het gevangeniswezen positief geadviseerd hebben over de voorwaardelijke invrijheidstelling van deze man.

Het hoeft niet veel betoog dat de heer Kaplan iemand is die risico's inhoudt als hij in de maatschappij evolueert. Het verleden heeft dat wel aangetoond, met name door de menigvuldige zware veroordelingen die hij heeft opgelopen en de reputatie als de keizer der ontsnappingen die hij heeft gekregen. Zowel ikzelf als anderen vragen zich af hoe het in godsnaam mogelijk is dat men nu nog niet heeft ingezien dat men zulke mensen niet in voorlopige vrijheid kan stellen, maar hen ook geen penitentiair verlof kan verschaffen? De commissie voor de Voorwaardelijke Invrijheidstelling zal beslissen, maar de diensten onder de bevoegdheid van de minister van Justitie geven een positief rapport en klaarblijkelijk wordt penitentiair verlof toegestaan. Dit lijkt mij geenszins te verantwoorden. Mijnheer de minister, hoe kan men verantwoorden dat Murat Kaplan penitentiair verlof wordt toegekend? Hoe kan men bij de administratie van het gevangeniswezen verantwoorden dat men de poort opent voor een eventuele voorwaardelijke invrijheidstelling van Murat Kaplan, wetende dat het huidige penitentiaire verlof misschien reeds zal vooruitlopen op de voorwaardelijke invrijheidstelling. Zijn reputatie laat ons met enige waarschijnlijkheid veronderstellen dat die invrijheidstelling door Murat Kaplan zelf in handen zal worden genomen. Hij zal er minstens de gelegenheid toe hebben gekregen.

05.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, het gaat om een individueel dossier en daarover spreek ik mij niet uit, zoals u weet. Sta mij toe een aantal zaken te situeren in de algemene context. Penitentiair verlof wordt niet toegestaan door de commissie voor de Voorwaardelijke Invrijheidstelling, maar gebeurt op advies van de gevangenisdirectie. Er is een tussenkomst van de dienst individuele geschillen en dan wordt een beslissing genomen.

Ik heb reeds meermaals kunnen vaststellen dat de commissie voor Voorwaardelijke Invrijheidsstelling verklaart dat er geen reden is om op het verzoek tot voorwaardelijke invrijheidsstelling in te gaan, maar wel op een penitentiair verlof, iets wat trouwens hoegenaamd niet tot haar bevoegdheid behoort. Er wordt dan echter een soort aanraadformule toegepast om iemand penitentiair verlof te geven en nadien na te gaan of hij voor een voorwaardelijke invrijheidsstelling in aanmerking komt. In individuele dossiers moet dit met de grootste zorg en omzichtigheid worden benaderd. De persberichten terzake gaven een onjuiste weergave van de beslissing die ooit door een commissie voor de Voorwaardelijke Invrijheidsstelling werd genomen. Zij heeft in dit individueel geval een negatief advies uitgesproken, alleen werd daarop de formule van raadgeving toegepast. Het blijft een individueel dossier. Ik zal er dus niet verder op ingaan. De berichtgeving dienaangaande is echter niet in de juiste context weergegeven. Uiteraard moet elk individueel geval in deze de maximale aandacht krijgen.

05.03 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de minister, het individuele geval gaat verder dan het individu. De samenleving, de man in de straat maakt zich zorgen over het feit dat iemand met een dergelijk verleden en een dergelijke reputatie penitentiair verlof krijgt. De

peine de 13 ans de prison, Murat Kaplan bénéficie, en conséquence, d'un congé pénitentiaire et se voit placé sous un régime de semi-détention.

Cette mesure est-elle indiquée dans le cas de Kaplan ? Le risque de récidive ou de fuite n'est-il pas trop élevé ? Sur quels éléments le rapport se fonde-t-il ? S'agit-il d'une étape vers une véritable libération conditionnelle avec tous les dangers y afférents ?

05.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Cette question me surprend. Il n'appartient pas à la commission de Libération conditionnelle de prendre une décision en matière de congé pénitentiaire ou de "semi-détention". Je constate néanmoins que certaines commissions rendent de tels "avis," même lorsqu'elles ne sont pas compétentes. Les décisions concernant les congés pénitentiaires sont prises par la direction de l'établissement et par le service des litiges individuels.

Pour le surplus, je ne m'exprime pas publiquement sur des dossiers individuels.

Je tiens à souligner l'inexactitude des informations relatives à ce dossier.

05.03 **Tony Van Parys** (CD&V): Cette question dépasse ce dossier particulier. La population est inquiète. Le ministre ne dément

minister ontkent niet dat Murat Kaplan penitentiair verlof krijgt en hij bevestigt bovendien dat de beslissing tot penitentiair verlof geen beslissing van de onafhankelijke commissie voor de Voorwaardelijke Invrijheidsstelling is, maar een beslissing van de administratie van Justitie onder de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie.

Ik protesteer formeel tegen het feit dat in dit individuele geval penitentiair verlof wordt verleend aan iemand die enorme risico's voor de omgeving met zich brengt en waarvan het risico reëel is dat hij zich aan het gedeelte van de straf dat hem nog rest zal onttrekken. Dit is maatschappelijk onaanvaardbaar. Dit tast fundamenteel het vertrouwen van de burgers in Justitie aan. Wij hebben destijds samen het dossier van een ander berucht individueel dossier bestudeerd en geanalyseerd en toen vastgesteld tot wat een en ander aanleiding kan geven. Het kaliber van dit individueel dossier is te vergelijken met het kaliber van andere individuele dossiers die aanleiding hebben gegeven tot gruwelijke feiten.

05.04 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer Van Parys, ik heb een algemeen antwoord gegeven, maar ik kan niet toestaan dat mij woorden in de mond worden gelegd die ik niet heb uitgesproken. Ten eerste, is dit een individueel dossier en daarover zal ik mij niet uitspreken. Ten tweede, ik heb niet gezegd dat penitentiair verlof aan de betrokkene is toegestaan. Dat moet duidelijk zijn.

pas les informations selon lesquelles Kaplan se voit octroyer un congé pénitentiaire. En l'occurrence, sa responsabilité est engagée. Cette mesure est socialement inacceptable. Le profil criminel de Kaplan est tel qu'il ravive le souvenir d'autres criminels qui ont abusé de leur liberté aux dépens de femmes et d'enfants.

05.04 **Marc Verwilghen**, ministre: Je ne tolère pas que l'on m'attribue la paternité de déclarations que je n'ai pas faites. Je n'ai jamais dit que le congé pénitentiaire avait été accordé à Kaplan. En outre, il s'agit d'un dossier individuel.

De **voorzitter**: Het is misschien ook mijn fout. Ik neem pas nu kennis van de manier waarop de vraag wordt gesteld. Ik heb aan de diensten gevraagd om duidelijk af te bakenen op welke wijze wij in deze commissie met betrekking tot bij naam genoemde personen al of niet vragen kunnen laten stellen. Dat u de vraag stelt in het kader van bepaalde categorieën is natuurlijk altijd mogelijk, maar dat is nog iets anders dan een persoon met naam en toenaam noemen. Dat probleem zou moeten kunnen worden opgevangen. De diensten zullen mij een nota bezorgen die ik aan de leden van de commissie zal bezorgen zodat terzake geen misverstanden zouden ontstaan.

Les services nous transmettront une note concernant les accords sur le traitement des dossiers individuels.

05.05 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de minister, uw terechte theoretische beschouwing is natuurlijk achterhaald. Er werd in dit Parlement de laatste jaren immers tientallen keren over individuele dossiers gesproken. Er is een parlementaire onderzoekscommissie over een individueel dossier, iedereen bekend, geweest.

05.05 **Tony Van Parys** (CD&V): Ce dossier individuel dépasse l'intérêt particulier. Le ministre n'a pas davantage démenti que l'intéressé bénéficiait d'un congé pénitentiaire.

Daarover moeten we niet schijnheilig doen. Dit dossier overstijgt het individuele belang van de betrokkene. Het gaat hier over de reactie van de samenleving op deze zaak. De minister beweert dat hij niet heeft gezegd dat Murat Kaplan penitentiair verlof heeft gekregen, maar hij heeft ook het tegendeel niet gezegd. Als hij dat wel had gedaan had hij ons iets geruster kunnen stellen. Nu blijf ik evenwel bij mijn standpunt.

De **voorzitter**: Op basis van de nota zullen wij later van gedachten kunnen wisselen over de benadering van soortgelijke vragen.

Sur la base de la note, nous poursuivrons la discussion sur l'approche de notre commission dans ce type de dossiers.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "een scenario eind 1997 om het X1-verhaal de wereld in te sturen en de commissie Dutroux te misleiden" (nr. 5372)

06 Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le scénario élaboré fin 1997 visant à publier l'histoire de X1 et à mener la commission Dutroux sur une fausse piste" (n° 5372)

06.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, naar aanleiding van een persbericht vorige week rijzen een aantal fundamentele vragen over het tot stand komen van het X1-verhaal enerzijds en de publicatie van dit verhaal anderzijds. Het persbericht is hallucinant. Men spreekt zeer precies over een vergadering op 23 december 1997 ten huize van ene dokter Pinon, een naam die ons bekend is, want in de onderzoekscommissie Bende-bis werden vele maanden aan het dossier Pinon besteed.

Op deze vergadering op 23 december 1997 zou een aantal speurders verslag over de stand van het onderzoek van de X-dossiers hebben uitgebracht. De aanwezige speurders zouden onder meer de heren Toussin, De Baets en Bille zijn geweest. Zij deden verslag aan een aantal journalisten, in aanwezigheid van derden, onder wie uiteraard de gastheer, de heer Pinon, en verder een op dat ogenblik gewezen lid van de commissie-Dutroux, de heer Moureaux en een aantal anderen die ik nu niet specificeer.

Volgens het persbericht paste deze vergadering in een scenario om het X1-verhaal op zijn minst te publiceren, met onder meer als achterliggende bedoeling het gerechtelijk en parlementair onderzoek te beïnvloeden. Volgens het persbericht vonden er zelfs meerdere van dergelijke vergaderingen plaats, waar bovendien de speurders de gegevens van die derden aan de bevindingen uit het onderzoek hebben getoetst.

Dit is een ongelooflijk verhaal. Ik deel het u mede zoals ik het heb vernomen. Als dit verhaal wordt bewaarheid, tart het alle verbeelding. Daarom heb ik een aantal vragen voor de minister.

Ten eerste, zijn de gerechtelijke autoriteiten in Luik en Neufchâteau op de hoogte van dergelijke bijeenkomsten en/of dergelijke scenario's? Heeft men dit onderzocht en welke initiatieven zal men desgevallend nemen op het disciplinaire of het gerechtelijke vlak om te onderzoeken of deze berichten een grond van waarheid bezitten? Mijnheer de minister, uzelf noch iemand van de hier aanwezige leden zou kunnen leven met de gedachte dat het gerechtelijk of het parlementair onderzoek is beïnvloed en misleid door dergelijke bijeenkomsten.

Het parlementair onderzoek had misleid kunnen worden of er zou een intentie tot manipulatie kunnen zijn geweest door het organiseren van dergelijke bijeenkomsten in aanwezigheid van speurders en van andere mensen.

Een tweede vraag dan. Indien het bericht juist is - een aantal dingen hangt natuurlijk af van uw antwoord - is er ongetwijfeld sprake van een heel manifeste schending van het geheim van het onderzoek. Het gaat zelfs zo ver dat men niet alleen lekken organiseert, maar dat men verslag uitbrengt over het onderzoek, waarbij stukken van het dossier gewoon circuleren. Zult u, naar aanleiding van deze berichten,

06.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Selon la presse, il aurait été convenu, le 23 décembre 1997, au domicile du docteur André Pinon, de procéder à la publication du récit X1. Un ex-membre de la commission Dutroux et des enquêteurs étaient présents à cette réunion au cours de laquelle des données du dossier de Neufchâteau ont également été communiquées.

Ce scénario est-il connu à Liège ou à Neufchâteau? Comment les autorités judiciaires ont-elles réagi? A-t-on ouvert une enquête, disciplinaire ou autre?

Dans leurs rapports, les parquets se sont-ils prononcés sur la crédibilité des déclarations de X1? Y a-t-il des similitudes avec les récits relatifs au tueur du Brabant wallon concernant des partouzes impliquant des personnalités en vue?

Est-il exact qu'un enquêteur qui a assisté à cette réunion fait l'objet d'une enquête? Une enquête est-elle ouverte à propos des informations du dossier de Neufchâteau qui ont été rendues publiques? Le communiqué était très concret et peut dès lors être vérifié.

Le 29 juin 2000, le collège des procureurs généraux a décidé qu'aucun nouveau contrôle ne serait effectué quant aux déclarations de X1. Je me souviens qu'en octobre 1998, les autorités judiciaires avaient déjà indiqué qu'après vérification, les déclarations de X1 devaient être considérées comme n'étant pas dignes de foi. Je cite une réponse que j'ai fournie dans cette enceinte lorsque j'étais ministre de la

een onderzoek instellen? Dergelijk onderzoek kan vrij makkelijk de inhoud van het bericht toetsen. Het bericht is heel concreet. Men zegt dat op 23 december 1997 deze bijeenkomst heeft plaatsgevonden en ten huize van wie. Plaats en datum staan vast, de aanwezigen staan vast en het doel van de bijeenkomst staat vast, volgens het bericht. Dat is perfect toetsbaar. Zult u bevelen een onderzoek in te stellen naar deze of andere bijeenkomsten die zouden hebben plaatsgevonden, niet het minst om na te gaan of het geheim van het onderzoek terzake werd geschonden?

Justice.

De derde vraag sluit aan bij eerdere vragen die ik u stelde en de informatie die u mij destijds hebt bezorgd. U hebt mij op 4 juli 2000 naar aanleiding van een mondelinge vraag gezegd dat er op 29 juni 2000 een vergadering van het College van procureurs-generaal is geweest, waarop werd beslist dat geen nieuwe controle zou worden gevoerd inzake de verklaringen van X1. U hebt toen gezegd dat de procureurs en de procureurs-generaal die bij het onderzoek zijn betrokken alleen maar de eerdere verslagen van de procureurs konden bevestigen. Die eerdere verslagen wezen er op dat de verklaringen van X1 totaal ongeloofwaardig waren. Toen ik in de vorige legislatuur zelf de verantwoordelijkheid over het departement uitoefende, had ik de gelegenheid te antwoorden op vragen van u, van de heer Lozie en van andere collega's. Op dat ogenblik bleek daaruit dat de verificaties inzake de verklaringen van X1 heel duidelijk volgens de gerechtelijke autoriteiten leidden tot de conclusie dat de verklaringen van X1 totaal ongeloofwaardig en onmogelijk waren. Ik citeer het antwoord dat ik u heb verstrekt in oktober 1998:

"Les devoirs de vérification, les auditions et les constatations effectuées ont démontré, toujours selon les autorités judiciaires, que bon nombre des faits énoncés par Régina Louf sont impossibles, invraisemblables, invérifiables et contradictoires. Les enquêteurs ont constaté qu'il n'y a pas de concordance entre les faits, l'époque, les lieux, les auteurs et les victimes citées par X1."

Volgens dit in het Frans opgemaakte rapport heeft nader onderzoek aangetoond dat de door Régina Louf aangehaalde feiten oncontroleerbaar en zijn en de genoemde feiten, data, plaatsen en slachtoffers niet overeenkomen.

Op dat ogenblik wezen de verslagen van de parketten en van de parketten-generaal op de totale ongeloofwaardigheid van het verhaal. Het College van 29 juni 2000 heeft dit – althans indien ik u goed heb begrepen – bevestigd, in die zin dat werd gesteld dat het geen zin had het opnieuw te controleren, omdat er geen reden was om af te wijken van deze verslagen.

(En néerlandais) Manifestement, le collège des procureurs généraux du 29 juin 2000 a reconfirmé cette conclusion. Dispose-t-on actuellement de rapports de parquets ou de parquets généraux contredisant ou au contraire confirmant cette conclusion et donnant du même coup une certaine crédibilité aux déclarations de X1 ? Je vous pose cette question parce que c'est au ministre que vous êtes qu'il incombe de nous éclairer définitivement sur ce point. Il est crucial de faire toute la lumière sur ce chapitre, comme on l'a fait dans le dossier Pinon. En outre, je voudrais savoir si, oui ou non, une réunion de ce type a eu lieu et si vous comptez prendre des

Mijn vraag is dan ook of er op dit ogenblik verslagen voorhanden zijn vanwege de parketten of de parketten-generaal waarin dit standpunt wordt tegengesproken of, integendeel, bestaan er nieuwe documenten waaruit blijkt dat het X1-verhaal toch enige geloofwaardigheid zou krijgen?

Mijnheer de minister, ik stel deze vraag omdat naar mijn aanvoelen de minister van Justitie in deze uitsluitel moet geven. Ik ben van mening dat de maatschappelijke discussie moet worden gezuiverd, zoals ze trouwens ook gezuiverd is geweest omtrent het fameuze dossier-Pinon naar aanleiding van de parlementaire onderzoekscommissie. Daarover werden gedurende weken en maanden hoorzittingen georganiseerd tot wanneer de pers ons verweet dat we daar veel te ver in gingen en tot wanneer, heel recent, de regering en de minister van Justitie ten aanzien van het boek van Jean Nicolas en van

Lavachery" zeer duidelijk hebben gezegd zo ver te zullen gaan door zelfs klacht in te dienen tegen de auteurs van het boek, omdat bepaalde belangen terzake werden geschaad en het verhaal in feite totaal ongeloofwaardig is.

Mijnheer de minister, de bedoeling van de vraag is ten eerste, uitsluitend te krijgen omtrent de geloofwaardigheid van deze verhalen, die vermoedelijk enig parallelisme vertonen met het dossier-Pinon van destijds.

Ten tweede, te vernemen of er effectief vergaderingen zijn geweest en, indien dergelijke vergaderingen hebben plaatsgehad die de bedoeling hadden om verslag uit te brengen over een onderzoek, desgevallend in het kader van een publicatie, of men hiertegen daadwerkelijk al dan niet zal optreden.

Mijn bijkomende vraag - en ik verontschuldig mij omdat ik ze niet in mijn schriftelijke vraag heb gesteld - is enigszins de "pendant" en houdt verband met de achtergrond van gegevens die u hebt vermeld. Op 5 augustus 1999 heeft er een vergadering plaatsgehad tussen uzelf en de toenmalige generaal van de rijkswacht, tijdens dewelke de zaak De Baets en Bille ter sprake is genomen. In het verslag van deze vergadering, in het Frans gesteld, werd op het einde het volgende gesteld: "Il faut débloquer le dossier très vite" – il s'agit du dossier De Baets, Bille et 3e SRC – "dans un sens ou dans l'autre. Il est important de confier la 3e SRC à l'homme ad hoc, quel que soit son service d'origine. D'une manière générale, il faut mettre de l'ordre à l'échelon du commandant du district de Bruxelles et mettre en place des gens forts pour régler le problème de la BSR."

Graag vernam ik van de minister van Justitie wat de zin was van zijn tussenkomst in dit heel concrete en individuele dossier en van de maatregelen die moesten worden genomen ten aanzien van de B.O.B. van Brussel en meer bepaald de districtscommandant van de rijkswacht van Brussel. In hoeverre kan een minister van Justitie in dergelijke mate tussenkomen ten aanzien van de hiërarchie van de rijkswacht wetende dat dit dossier evident ook een heel specifieke relatie heeft tot de enquêteurs waarvan daarnet sprake?

06.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zal eerst de laatste vraag van de heer Van Parys beantwoorden. Ik weet niet op wat u doelt, mijnheer Van Parys. Kunt u mij dat verslag bezorgen? Ik kan daar niet op antwoorden. Ik zou bij God niet weten in welke context dit is opgesteld. Ik weet niet wie de opdracht heeft gegeven voor een dergelijk verslag, noch waarom of ten gevolge van wat het is opgesteld. Met de beste wil van de wereld kan ik u daarop niet antwoorden. Het enige wat ik zeer vreemd vind is dat u mij een reeks vragen stelt waarbij u verwijst naar een document van 1999. Vandaag in 2001 vraagt u mij hierover uitleg. Als het document al zo lang bestaat zult u het wel al enige tijd in uw bezit hebben. Als u het nog maar pas hebt gekregen, zou ik er graag kennis van nemen om na te gaan welk standpunt moet worden ingenomen.

Mijnheer de voorzitter, in verband met de drie eerste vragen heb ik contact opgenomen met het parket te Neufchâteau, alsook met het parket-generaal te Brussel. Mijn antwoord op de eerste vraag is gebaseerd op de informatie die mij via het geëigende kanaal werd

mesures dans l'hypothèse où elle a bien eu lieu ?

Le 5 août 1999, le ministre et le général de la gendarmerie en fonction à l'époque se sont rencontrés. Ils ont abordé le dossier Debaets et Bille.

Tijdens die vergadering die u blijkbaar op 5 augustus 1999 met de generaal van de rijkswacht had, zou beslist zijn het dossier van de zaak Debaets-Bille-3de afdeling crimineel onderzoek aan een met die zaak belast prominent figuur toe te vertrouwen, orde op zaken te stellen op het niveau van de districtscommandant te Brussel en sterke figuren te vinden die in staat zijn het probleem bij de BOB op te lossen.

Comment le ministre explique-t-il son intervention dans un dossier individuel et son comportement à l'égard du commandant de district de la gendarmerie de Bruxelles ? Comment est-il possible qu'un ministre intervienne de cette manière dans la hiérarchie de la gendarmerie ?

06.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Cette dernière question supplémentaire me surprend. Je ne puis même pas y apporter de réponse. Je n'ai jamais entendu parler de ce rapport de 1999. Pourquoi M. Van Parijs a-t-il attendu deux ans avant de me demander des explications sur ce prétendu rapport ? Quand M. Van Parijs lui-même a-t-il reçu ce document ou depuis quand en a-t-il connaissance ?

J'ai pris contact avec Neufchâteau et avec le parquet général de Bruxelles. M. Bourlet, procureur du Roi à Neufchâteau, confirme qu'il

verstrekt door de procureur des Konings, de heer Bourlet. Volgens die informatie mij verschaft door de bevoegde overheden kan ik u meedelen dat niemand van de diensten van de procureur des Konings te Neufchâteau op de hoogte is van wat men omschrijft als het scenario afgesproken ten huize van dokter Pinon op 23 december 1997, zoals het in het weekblad van 3 oktober 2001 waarnaar u verwijst, is beschreven. Welke initiatieven werden genomen? Er is een dossier tegen een rijkswachter geopend inzake schending van het geheim van het onderzoek. Het dossier is overgezonden aan Brussel. Ik heb de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel om inlichtingen gevraagd. Hij heeft mij bevestigd dat dit dossier zijn verdere normale verloop kent. Er is een verwijzing geweest voor de correctionele raadkamer op 1 maart 2001 uit hoofde van de schending van het beroepsgeheim en heling. Die zaak zal gerechtelijk worden afgehandeld.

Met betrekking tot de vergelijking met het dossier-Bende van Nijvel, een onderdeel van uw eerste vraag, heeft de procureur des Konings mij geantwoord dat het niet mogelijk is een vergelijking te maken tussen de verhalen over de seksuïven in het kader van het bendedossier en deze vervat in het X1-dossier. De reden is dat de procureur des Konings van Neufchâteau nooit in het bezit is geweest van het dossier van de Bende van Nijvel. Bijgevolg heeft hij er ook geen kennis van kunnen nemen. Wat de geloofwaardigheid van X1 betreft moet een onderscheid worden gemaakt tussen de dossiers van Gent, Antwerpen en Brussel. Ik heb u mijn standpunt dienaangaande reeds toegelicht naar aanleiding van een vraag die u mij hebt gesteld. Inzake het dossier-Neufchâteau heeft de heer Bourlet mij een genuanceerd antwoord gegeven. Enerzijds, schrijft hij dat bepaalde verklaringen van X1 bevestigd worden door andere verhoorde slachtoffers en de voornaamste personen die door haar beschuldigd zijn. Dezen behoorden tot haar familie- of kennissenkring en hebben sommige feiten toegegeven. Alleen blijken die feiten verjaard te zijn. Anderzijds, kan inzake de andere door X1 beschuldigde personen uit de herlezing van de verklaringen van X1 bevolen door de onderzoeksrechter niet worden opgemaakt of deze geloofwaardig zijn. De onderzoeksrechter heeft het niet gepast geacht haar verklaringen na te trekken door de beschuldigden te verhoren.

Mijnheer Van Parys, uw tweede vraag betrof de genomen initiatieven. Hiervoor moet ik opnieuw verwijzen naar het Brusselse dossier. De onderzoeken van het parket te Neufchâteau naar aanleiding van het verstrekken aan de pers van informatie die voortkomt uit het dossier te Neufchâteau, hebben geen betrekking op de feiten die in uw vraag werden aangehaald. Deze onderzoeken betreffen volgens de heer Bourlet andere aangelegenheden.

Uw derde vraag ging over een scenario waarvan volgens de heer Bourlet de gerechtelijke autoriteiten niet op de hoogte blijken te zijn. Hieromtrent hebben zij geen verder onderzoek verricht.

Op de vraag of het parket te Brussel dat dan wel heeft gedaan, heb ik een antwoord van de Brusselse procureur-generaal. Hij deelt mij mee dat het parket kennis heeft van een bijeenkomst op 5 oktober 1997 in een privé-woning, bij een andere persoon, in aanwezigheid van twee volksvertegenwoordigers en twee onderofficieren van de rijkswacht. Het onderzoek werd gevoerd door de heer Pignolet in het kader van wat "het onderzoek door de antenne van Neufchâteau" genoemd

n'est pas au courant du «scénario Pinon» tel que la presse le décrit. Une instruction est bien en cours à l'encontre d'un enquêteur qui aurait violé le secret de l'instruction. Elle suit la voie judiciaire normale à Bruxelles.

M. Bourlet n'est pas en mesure de comparer le dossier X1 avec celui des tueurs du Brabant, étant donné qu'il n'a jamais été en possession du dossier des tueurs du Brabant.

La crédibilité des témoignages de X1 est examinée notamment à Neufchâteau. Certaines déclarations ont été confirmées, voire admises, par des membres de la famille de X1. Toutefois, les faits sont prescrits. La relecture d'autres déclarations n'a pas non plus permis d'en établir la crédibilité.

Le parquet de Neufchâteau a ouvert une enquête sur les fuites à propos de ses dossiers. Le procureur du Roi Bourlet m'apprend que les autorités judiciaires de Neufchâteau ne sont pas au courant du scénario décrit. Il n'y a donc pas d'enquête à ce sujet. Le parquet général de Bruxelles est au courant d'une réunion qui s'est tenue le 5 octobre 1997 dans un domicile privé, en présence de deux députés et de deux sous-officiers de la gendarmerie. Une enquête a eu lieu, mais n'a pas livré d'éléments concrets.

L'article de presse auquel vous faites allusion a paru le 3 octobre. Le procureur du Roi de Bruxelles s'interroge sur la suite qu'il faut y donner. Le moment n'est pas particulièrement approprié pour exercer le droit d'injonction. Il ne pourrait en être question que si le parquet devait estimer qu'il n'est pas utile de continuer à réunir des informations.

werd. Dit onderzoek heeft geen concrete elementen opgeleverd. De protagonisten van de bewuste bijeenkomst hebben het feitenrelaas dat een van hen gegeven had, betwist. Uiteraard heeft men in Brussel kennis van het kwetsieuze artikel dat verscheen op 3 oktober 2001. De procureur des Konings te Brussel beraadt zich verder over welk gevolg aan de zaak gegeven moet worden. Afhankelijk daarvan zal ik zelf een positie kunnen innemen. Gesteld dat men ambtshalve een onderzoek opent, zie ik niet in waarom ik daarvoor het injunctierecht zou moeten invoeren. Die kwestie stelt zich pas indien het parket het niet nuttig of onnodig zou vinden om informatie over de zaak te verstrekken.

06.03 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het verslag dat ik daarnet citeerde, over de vergadering van de minister en de toenmalige generaal van de rijkswacht, zal ik u bezorgen. Tezelfdertijd zal ik een nieuwe vraag indienen om zo de minister toe te laten kennis te nemen van het bewuste document en zijn antwoorden voor te bereiden. Het kan immers niet dat de minister een rechtstreekse inmenging in een individueel dossier zou doen, in weerwil van de hiërarchie, en ten aanzien van een bepaalde dienst, terwijl hij weet hoe moeilijk de verhoudingen waren tussen een aantal verantwoordelijken van de betrokken dienst en een aantal speurders die hier eerder ter sprake zijn gekomen. Wij zullen op deze kwestie nog terugkomen. Er komt dus een vervolg aan dit verhaal.

Mijnheer de minister, wat de vergadering van 23 december betreft, wil ik van u een heel formele uitspraak losweken. Indien het verhaal juist is, indien er minstens één vergadering is geweest waarvan men de datum, de plaats en de namen van de aanwezigen kent, en waar verslag over het onderzoek werd uitgebracht, waar ook plannen zouden zijn gesmeed om deze verhalen te publiceren – waarvan sommigen zelfs zeggen dat deze bestonden in het kader van het beïnvloeden van het gerechtelijke en het parlementaire onderzoek – lijkt het me zo fundamenteel dat de garantie van een ernstig en objectief onderzoek noodzakelijk is. Ik wil u dus uitdrukkelijk vragen dat u, indien de parketten te Brussel of te Neufchâteau ambtshalve geen onderzoek openen, zelf het initiatief neemt om de zaak te doen onderzoeken.

Mijnheer de minister, indien er ambtshalve – vanwege de parketten van Brussel of Neufchâteau – geen onderzoek komt, vraag ik u uitdrukkelijk zelf initiatief te nemen om dit te onderzoeken.

Het onderzoek is heel goed te voeren aangezien men de plaats, het uur en de aanwezigen reeds kent. Dat is perfect verifieerbaar. Ik zeg dit in eerste instantie vanuit het oogpunt van de bescherming van de gegevens uit het onderzoek, maar nog veel meer ter bescherming van het gerechtelijk en parlementair onderzoek. Wij kunnen ons dit niet veroorloven. Daarom vraag ik een duidelijk standpunt.

Ik stel bijvoorbeeld vast dat weliswaar een dossier is geopend ten aanzien van één van de rijkswachters die daar aanwezig was, maar niet ten aanzien van de anderen. Dat kan niet en dat is ook niet te verantwoorden.

Ten tweede, inzake de geloofwaardigheid van de verklaringen en de verhalen van X1 en de daaropvolgende reactie van de procureurs, de parketten en de parketten-generaal, stel ik vast dat u op basis van de

06.03 Tony Van Parys (CD&V): Je fournirai au ministre le rapport De Baets-Bille de 1999, dont j'ai cité un extrait. À ce sujet, je voudrais lui poser une autre question. Je voudrais savoir si le ministre s'est directement immiscé dans les rapports hiérarchiques au sein de la gendarmerie.

Si le récit de la réunion du 23 décembre 1997 est exact, les parquets doivent mener à ce sujet une enquête approfondie. Si tel n'était pas le cas, il appartiendrait alors au ministre de prendre une initiative concrète. Nous ne pouvons pas nous permettre de classer sans suite une affaire aussi sérieuse. Du reste, les indications sont particulièrement concrètes et peuvent facilement être vérifiées.

Manifestement, l'information du procureur de Neufchâteau ne dissipe pas tous les doutes dans l'esprit du ministre. C'est une nouvelle illustration de la gravité du conflit qui oppose le procureur et le juge d'instruction à Neufchâteau, avec toutes les conséquences que cela implique pour l'instruction.

Le ministre dispose-t-il dans ce dossier d'informations complémentaires, outre le rapport du procureur de Neufchâteau ? Ou ce rapport est-il l'unique source d'information ?

informatie van de procureur van Neufchâteau de twijfel laat bestaan. U maakt duidelijk dat daaromtrent eigenlijk geen uitsluitel kan worden gegeven. De procureur haalt daarbij klaarblijkelijk uit naar de onderzoeksrechter, wanneer hij beweert dat men niet de moeite heeft gedaan om de betrokken personen te verhoren. Dat wijst nog eens aan hoe diep het conflict tussen de procureur en de onderzoeksrechter zit. Ik vraag mij werkelijk af wat de uitspraak van de kamer van inbeschuldigingstelling zal zijn om dit ongelooflijke probleem te trancheren. Ik wijs erop dat dit probleem niet alleen enorme gevolgen zou kunnen hebben op de datum van het proces-Dutroux, maar ook op het onderzoek in het algemeen en de geldigheid van het onderzoek in het bijzonder.

Mijnheer de minister, beschikt u over andere rapporten van de parketten of de parketten-generaal die een ander standpunt innemen dan het genuanceerde standpunt van de procureur van Neufchâteau? Stelt men daarbij de geloofwaardigheid van het X-verhaal in vraag op basis van de toetsing aan andere gegevens uit het dossier?

06.04 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, er zijn nog twee aangelegenheden die ter sprake komen.

Ten eerste, ik verwijs naar de vergadering van 23 december 1997. Ik deel uw mening dat er voldoende elementen zijn wat plaats, tijdstip en eventueel gepleegde misdrijven betreft. Mij lijkt het normaal dat in dit soort zaken, met de informatie die beschikbaar is, een informatieonderzoek of zelfs een gerechtelijk onderzoek zou worden opgestart. Ik zal pas tussenbeide komen als daaraan geen reactie wordt gegeven. Ik kan mij dat niet inbeelden, gelet op de precisie van het aangedragen materiaal.

Ten tweede, ik heb u de lezing gegeven van het antwoord van de heer Bourlet. Aangezien het onderzoek over dit dossier nog lopende is, kan ik daarvan verder geen enkele inzage of afschrift opvragen. Ik heb over dit deel van het onderzoek geen andere rapporten ontvangen. Het antwoord van de procureur des Konings komt – zoals u weet – via het kanaal van de procureur-generaal. In die omstandigheden kan ik u niet meer meedelen dan hetgeen de heer Bourlet mij overzendt.

Aangezien de onderzoeksrechter, enerzijds, en de procureur des Konings, voor de publieke vordering die moet worden gesteld, anderzijds, het onderzoek voeren en gelet op het feit dat de kamer van inbeschuldigingstelling daarin beslissingen moet nemen, zou elke interventie van de minister zijn bevoegdheden overschrijden.

06.05 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de minister, ter verduidelijking – er mag geen misverstand bestaan –, wanneer u zegt dat u geen andere rapporten hebt...

06.06 Minister **Marc Verwilghen**: ... dan die waarnaar ik vroeger al heb verwezen. Ik heb dus de rapporten over Gent en Brussel.

06.07 **Tony Van Parys** (CD&V): Ik wil u geenszins misleiden,

06.04 **Marc Verwilghen**, ministre: Il existe suffisamment d'éléments pour entamer une information, voire une instruction. S'il ne se passe rien, j'interviendrai.

Le procureur Bourlet m'a fait parvenir sa réponse par l'intermédiaire du procureur général. Je ne peux rien y ajouter. L'instruction est encore en cours et je ne peux outrepasser les limites de mes compétences.

06.05 **Tony Van Parys** (CD&V): Qu'il n'y ait pas de malentendu ! Le ministre n'a pas d'autres dossiers...

06.06 **Marc Verwilghen**, ministre: ... que ceux de Gand, parmi d'autres, que j'ai déjà évoqués précédemment.

06.07 **Tony Van Parys** (CD&V):

mijnheer de minister, maar het dossier laat geen enkel misverstand toe. Er is dus naar aanleiding van deze vraag geen ander rapport dan het rapport van de procureur des Konings van Neufchâteau. Er blijven natuurlijk de verslagen van destijds die op 29 juli door het College werden bekrachtigd?

Et maintenant, il y a donc le rapport de Neufchâteau.

06.08 Minister **Marc Verwilghen**: Ik heb u daar vroeger reeds op geantwoord. Die rapporten blijven onveranderd.

06.08 **Marc Verwilghen**, ministre: J'ai déjà répondu à ce propos.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

De vraag nr. 5314 van de heer Karel Van Hoorebeke wordt naar een latere datum verschoven.
La question n° 5314 de M. Karel Van Hoorebeke est reportée à une date ultérieure.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.07 uur.
La réunion publique de commission est levée à 12.07 heures.